

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4486/2021
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., чији је пуномоћник Љубомир Антић, адвокат из ..., ради укидања службености пролаза, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 303/20 од 28.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 303/20 од 28.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1384/19 од 04.11.2019. године, утврђено је према туженима ББ и ВВ, обојица из ... да се укида стална службеност проласка колима, трактором или другим превозним средствима на кп тужиоца број .. на јужној страни до кп бр. .. ширином 1,50 метара, дужином 22,57 метара, као и на кп број .. на јужној страни до кп број .. ширином 1,50 метара, дужином 23,34 метра. Обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 352.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 303/20 од 28.04.2021. године, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 1384/19 од 04.11.2019. године и одбијен тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да се према туженима ББ и ВВ, обојица из ... укине стална службеност пролаза колима, трактором или другим

превозним средством на кп број .. на јужној страни до кп .. ширином 1,50 метара, дужином 22,57 метара, као и на кп број .. на јужној страни до кп број .. ширином 1,50 метара, дужином 23,34 метра. Обавезан је тужилац да туженима исплати на име трошкова поступка износ од 454.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11, 49/2013 УС, 74/2013-УС, 55/14,87/2018 и 18/20, у даљем тексту ЗПП) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Није почињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП-а, јер је другостепени суд прихватио као потпуно и правилно чињенично стање које је утврдио првостепени суд, а на основу резултата доказног поступка који је спроведен пред првостепеним, а не другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник кп.бр. .. и кп.бр. .. у КО Врање 1. На јужној страни тих парцела налазе се парцеле тужених и то парцела туженог ББ кп.бр. .. и парцела туженог ВВ кп.бр. .. . Између парцела тужиоца и парцела тужених налази се кп.бр. .., уписана на име ГГ и ДД. Преко кп.бр. .. и преко јужних делова парцела тужиоца, ширине 1,50 метара, постоји службеност пролаза колима, трактором и другим превозним средствима, којом се службеношћу користе тужени за прилаз до својих парцела кп.бр. .. и кп.бр. .. . Дужина те службености пролаза преко кп.бр. .. је 22,57 метара, а преко кп.бр. .. је 23,34 метра. Тужени ВВ може доћи до своје парцеле кп.бр. .. са источне стране, улицом новопроектована ..., а тужени ББ може доћи до своје парцеле .. са западне стране, а из улице новопроектована ..., тако што би зацевио постојећи канал и са западне стране отворио капију за улаз у своју парцелу. Тужени су стварну службеност преко парцела кп.бр. .. и кп.бр. .. засновали да би могли пролазити до својих парцела кп.бр. .. и кп.бр. .. и излазити на јавни пут. Они су то чинили, приликом заснивања службености пролаза, а и у тренутку окончања поступка у овој правној ствари. Службеност је неопходна за пролаз од парцела тужених до јавног пута.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су испуњени услови за укидање службености пролаза, јер су се измениле околности које су постојале у време установљавања службености, с обзиром на то да су тужени стекли могућност да користе други пут, новопроектоване улице, за долазак до својих парцела.

Другостепени суд је закључио да је првостепени суд из утврђеног чињеничног стања извео погрешан чињенично-правни закључак, што је довело до погрешне примене материјалног права, због чега је првостепену пресуду преиначио и усвојио

тужбени захтев тужиоца. Другостепени суд је оценио да је предметна службеност и даље неопходна за коришћење повласног добра, јер тужени једино на тај начин могу са својих парцела да изађу на јавни пут.

Врховни касациони суд налази да је изнето становиште другостепеног суда засновано на правилној примени материјалног права. Другостепени суд је правилно применио одредбу члана 58. став 2. и није ни посредно повредио одредбе чланова 3, 6. став 2, 7 и 49. Закона о основама својинскоправних односа („Службени лист СФРЈ“, бр. 6/8 и 36/90, „Службени лист СРЈ“ број 29/96 и „Службени гласник РС“ број 115/2005)

Према члану 58. став 2. Закона о основама својинскоправних односа власник послужног добра може захтевати да престане право стварне службености када она постане непотребна за коришћење повласног добра или када престану други разлози због којих је она заснована.

Правилно је другостепени суд закључио да се нису, у ситуацији када тужени немају излаз на јавни пут са својих парцела, стекли услови за престанак права службености пролаза из члана 58. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, јер она није постала непотребна за коришћење повласног добра.

За престанак права стварне службености пролаза због промењених прилика потребно је да је од времена установљавања службености наступила таква промена да се повласно добро може користити и без службености, тако да службеност више није потребна. У конкретном случају, тужиоци су стварну службеност преко кп.бр. .. и кп.бр. .. засновали да би могли пролазити до својих парцела кп.бр. .. и кп.бр. .. и излазити на јавни пут (Партизански пут- пут Врање – Златокоп). Предметна службеност је и даље потребна пре свега за пролаз из парцела тужених до јавног пута, због чега је, поред осталог и заснована, па нису испуњени услови из члана 58. став 2. Закона о основама својинскоправних односа за престанак права стварне службености. Неоснованост ревизијских разлога потврђује и чињеница да са северних страна катастарских парцела тужених .. и .. и јужних парцела тужиоца .. и .. пролази, за сада планирана саобраћајница, регулационе ширине 5 метара, што говори у прилог да нису престали разлози због којих је службеност заснована.

Правилно је одлучено и о трошковима поступка применом чланова 153. и 154. и 165. став 2. ЗПП-а, а у складу са захтевом тужених за накнаду трошкова парничног поступка не постоји солидарност тужених, као поверилаца, па им је тужилац дужан исплатити накнаду трошкова сваком у ½ дела.

Из напред наведених разлога, применом члана 414. став 1. Закона парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**